

[Fiskeriministeren.]

marked ikke er så stort, som det er i en lang række andre lände, skønt ellers forudsætningen for at anvende flere fiskeriprodukter i højere grad er til stede her i landet.

Nu holdt den højtærede landbrugsminister for lidt siden under behandlingen af et andet lovforslag en tale til lovprisning af nogle af landbrugets produkter, æggene. Jeg kunne med samme helhjertethed holde en tale om det ønskelige og også det fornuftige i at anvende fiskeriprodukter i større stil. Nu kan man sige, at æg og sild går godt sammen, og der er altså ingen kontrovers, intet modsætningsforhold mellem landbrug og fiskeri, hvis man tager det på den måde. Men hvis man sammenligner med en række andre lande, så er Danmark faktisk noget tilbagestående med hensyn til forbrug af fiskeriprodukter på hjemmemarkedet. Det er et forhold, som jeg tror vil blive udlignet af mange grunde, men vi har i al fald en overordentlig stærkt stigende eksport at glæde os over, og her har fiskeribanken virkelig gjort meget stor gavn, også fordi den i højere grad end tidligere er kommet ind på — som her fremhævet — at låne ud til forædlingsindustrien i land, hvad der i høj grad, ikke mindst for filetteringsfabrikkernes vedkommende, har bidraget til at sætte eksporten i vejret.

Vi har også længe måttet skele til de vilkår, vi vil komme ind under, såfremt de nye markedsdannelser bliver til virkelighed. Ja, man kan vel sige, at selve EFTA-samarbejdet allerede har bidraget til strukturændringer, som har gjort, at det danske fiskeri har set sig nødsaget til at skærpe sin konkurrenceevne, og at man inden for forædlingsindustrien vil være nødt til at gå endnu videre, såfremt vi skulle komme ind i fællesmarkedet. Vi har meget gode naturlige betingelser for at få en god placering på det internationale marked med fiskeriprodukter. Dette har det danske fiskeri og også forædlingsindustrien udnyttet ganske overordentlig godt.

Jeg har sagt ved mange lejligheder, at jeg tror, fiskerierhvervet er et område inden for dansk erhvervsliv, hvor en indsats for at styrke produktion og eksport kan have meget stor virkning, måske større virkning end på de fleste andre områder. Derfor glæder jeg mig over, at ordførerne her i høj grad har fremhævet den side af fiskeribankens virksomhed.

Jeg glædede mig også over, at det ærede medlem hr. Damsgaard komplementerede bankens ledelse. For oprigtigt talt, det skulle ikke synes nogen særlig let opgave at administrere dette kreditinstitut på en sådan måde, at erhvervets folk stort set, så vidt jeg har forstået, har været tilfredse med denne administration, samtidig med at banken har været administreret uden tab. Derfor vil jeg gerne understrege det ærede medlem hr. Damsgaards kompliment til fiskeribankens ledelse.

Så spurgte det ærede medlem hr. Damsgaard, hvor store årlige udlån man venter sig i de kommende år, og det er et meget betimeligt spørgsmål, men noget vanskeligt at besvare. Jeg kan oplyse, at herhjemme i det egentlige Danmark har lånene i de sidste 3 år beløbet sig til henholdsvis 21 mill. kr., 20 mill. kr. og 11,5 mill. kr. — det er runde tal, jeg her nævner — og for Færøerne i den samme periode 2 mill. kr., 6,9 mill. kr. og 4,2 mill. kr.

Man kan vel besvare spørgsmålet på den måde, at man nogenlunde kan regne med en lignende størrelsesorden for den kommende tid; i alt fald foreligger der ikke inden for fiskeribranchens ledelse eller inden for fiskeriministeriet planer om at ændre ved bankens almindelige udlånspraksis på en sådan måde, at det vil ændre ved den hidtidige politik, således at det skulle nødvendiggøre større forbrug af penge i den kommende tid end tidligere. Men man kan jo ikke sige med bestemthed, hvordan det vil komme til at gå, for behovet for lån kan i visse perioder være stærkere end i andre. Den omstændighed, at udlånene har været meget større i 1960 end i 1962,